

STANOWISKO
Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich
Częstochowa, 6 marca 2017 r.

w sprawie systemu ochrony zdrowia

W dzisiejszych czasach stworzenie sprawnego systemu ochrony zdrowia jest jednym z najważniejszych oczekiwań formułowanych przez obywateli wobec władz publicznych. W systemie tym ważną rolę muszą odgrywać jednostki samorządu terytorialnego, w szczególności powiaty. Powiaty od chwili swojego powstania były odpowiedzialne za wykonywanie zadań lokalnych przekraczających swoim zasięgiem granice poszczególnych gmin. Taki właśnie charakter ma specjalistyczna opieka zdrowotna i dlatego w czasie reformy samorządowej z 1998 roku wiele zadań z tego zakresu zostało przypisane powiatom. Niestety wiele zagadnień nie zostało przy tej okazji w sposób racjonalny uregulowanych.

Z tego względu Związek Powiatów Polskich od lat postulował stworzenie modelu szpitala powiatowego oraz określenie jego roli w zapewnieniu dostępności i kompleksowości świadczeń opieki zdrowotnej dla mieszkańców przy zapewnieniu adekwatnego poziomu finansowania zadań. Tworzona obecnie tzw. sieć szpitali częściowo stanowi odpowiedź na zgłaszane przez nas wnioski legislacyjne. Jednocześnie nie możemy nie zauważyć braku kompleksowego podejścia oraz koordynacji w czasie wejścia w życie planowanych zmian w ochronie zdrowia.

Zwracamy uwagę, na ciągle niewykorzystany potencjał służby zdrowia. Z informacji Najwyższej Izby Kontroli o wynikach kontroli „Realizacja zadań Narodowego Funduszu Zdrowia w 2015 roku” wynika, że dostęp pacjentów do świadczeń szpitalnych jest ograniczony pomimo, że blisko 90 proc. szpitali zadeklarowało, że mogłaby wykonywać więcej zabiegów bez zwiększania zatrudnienia i zakupu dodatkowego sprzętu, a zawarte kontrakty mogłyby być wyższe o około 18%. Tymczasem proponowany w nowym systemie kontraktowania sposób ustalania ryczałtu dla podmiotów leczniczych w pierwszym okresie rozliczeniowym odwołuje się do danych o świadczeniach udzielonych i sprawozdanych za rok 2015. Budzi to obawy, że ubocznym skutkiem wprowadzenia sieci szpitali będzie obciążenie budżetów powiatów znaczną częścią kosztów zaspokajania potrzeb zdrowotnych obywateli.

Jest to tym bardziej niepokojące, że równocześnie toczą się prace zwiększające koszty świadczenia usług medycznych. Najlepszym tego przykładem jest procedowany obecnie projekt ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, w których założono obowiązek wypłaty pierwszych podwyżek począwszy od 1 lipca 2017 roku. Nie kwestionujemy zasadności podnoszenia poziomu wynagrodzeń dla pracowników medycznych, niemniej jednak zmiany takie powinny zostać poprzedzone analizą możliwości finansowych podmiotów leczniczych oraz znaczącym wzrostem nakładów finansowych na publiczną służbę zdrowia.

Tymczasem z zapowiedzi resortu zdrowia wynika, że ustawa o Narodowej Służbie Zdrowia, która zakłada również zmiany w zakresie finansowania ochrony zdrowia, wejdzie w życie najwcześniej 1 stycznia 2018 roku. W okresie przejściowym deficyt środków na funkcjonowanie systemu będzie musiał być pokryty z budżetu jednostek samorządu; jednocześnie nie jest pewne, że docelowy model to zmieni, skoro – zgodnie z deklaracjami Ministra Zdrowia Konstantego Radziwiłła – dokonywane zmiany mają być neutralne, również finansowo, dla pacjentów. W związku z powyższym postulujemy o pilne przedstawienie założeń do projektu ustawy o Narodowej Służbie Zdrowia, które będą zawierać konkretne rozwiązania w zakresie finansowania systemu ochrony zdrowia gwarantujące podmiotom leczniczym adekwatne do potrzeb i odpowiedzialności jaka spoczywa na tych podmiotach.

Przewodniczący
Nadzwyczajnego
Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn